

Český jazyk7 –literatura -13. 5. 2020

Téma: Pověst – přečtěte si pověst **Žabí královna** a vypracujte pracovní list (odpovědi poznačte do sešitu)

VÁCLAV CIBULA – ŽABÍ KRÁLOVNA

Žabích ples je ve Vysokých Tatrách několik a o každém z nich se vypravuje nějaký příběh. Všechny takové pověsti vznikly mezi lidmi, kteří hledali v horách poklady. Žáby prý mají v útrokách zlatá zrnka a za měsíčních nocí je suší v trávě na břehu, většinou hlídají poklady ukryté na dně jezírek. A jsou i žáby, které mají jedovaté sliny, a zasáhnou-li jimi vetřelce, zle se mu vede.

Nejnámější z Žabích ples je však jezírko, které leží při stezce z Popradského plesa na Rysy. Na skalní terase jsou tam tři Žabí plesa, v největším z nich je uprostřed malý skalní ostrůvek, který má podobu sedící žáby.

Vypravuje se, že v těch končinách vládla velikému rodu žab mocná žabí královna. Tenkrát měly žáby takovou moc, že je musela poslouchat i ostatní zvířata – a nejenom ve vodě, ale i na zemi a ve vzduchu, jestřábi i orlové, lasičky i svišťové, nejmenší myšky i laně a srnci, ba i medvědi a rysové. Ta neobyčejná sláva a moc popletla žabám hlavu a za nějaký čas se jim hrdélka nadouvala samou pýchou. Za noci vysedávaly podle potoků a vod a vyprávěly si, že žáby jsou ze všech tvorů nejsilnější, nejkrásnější a nejmocnější. Ale nebyly všechny žáby takové, nesmíme jim křivdit: takhle se nadouvaly jen ty, které ostatním vládly, a nejvíc ze všech jejich královna. Obyčejné a prosté žabičky ji neměly v lásce, ba dokonce reptaly, protože královna vládla tvrdě a vyžadovala od svých poddaných nekonečnou úctu. **Byla to nedobrá královna: zlá, pyšná a sobecká.** Ze samé pýchy se nadouvala čím dál víc, chtěla být větší a větší, aby byla největší ze všech žab, aby byla větší než svišť, větší než rys ostrovid, větší než medvěd. A jak se tak pořád nadouvala, musely ostatní žáby ustupovat a krčit se v trávě, ba dokonce se div neudusily.

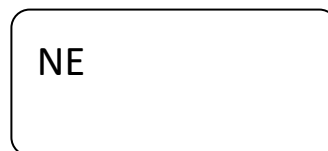
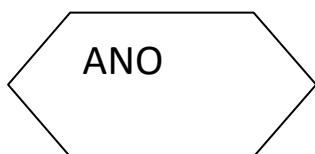
Až jednoho dne se hory znenadání zahalily do husté mlhy a setmělo se tak, že se den proměnil v černou noc. Zarachotil hrom a hory se rozezněly ozvěnou, blesky křížovaly oblohu a padající voda byla v jejich záři bílá jako mléko. A pak sjel náhle velký blesk přímo na skalní terasu, kde bylo obydlí žabí královny. Od toho okamžiku začala bouře slábnout, mraky se rozplynuly, za malou chvíli vysvitlo slunce. Žabí královnu však už nenašlo: jen uprostřed jezírka trčel velký kámen, který svou podobou připomínal pyšnou královnu. Také ostatní pyšné žáby z její družiny zmizely – proměnily se ve shluky skal, které dodnes lemují okolí Žabího plesa.

Prosté a obyčejné žabičky žijí od té chvíle pokojně a mírumilovně a na zlou královnu už dávno zapomněly. Zůstaly jen skály a zůstala jen jména, která ten příběh dodnes připomínají.

CIBULA, Václav., Čarovný zeměklíč-Tatranské pověsti a báje. Albatros, nakladatelství pro děti a mládež, 1985. 13-769-85 14/42. s. 125 – 126

Pracovní list

1. Myslíš si, že ve světě existují žáby, které jsou pro člověka nebezpečné? Zvol si jeden diagram a vybarvi ho.

2. V jakém světadílu bys je hledal? Zakroužkuj každé třetí písmeno a najdeš odpověď. Napiš ji.

HTJVDIONŽTRNMKÍDESPLTASŘVCEXWDPANJGÍHYAOIMQBFDRAISIZRCJUE

Jedovaté žáby žijí v _____ a _____.

3. Jaké vlastnosti měla žabí královna? Najdi je a napiš.

4. Zarachotil hrom a hory se rozezněly ozvěnou, blesky křižovaly oblohu. A pak sjel náhle velký blesk přímo na skalní terasu, kde bylo obydlí žabí královny. Žabí královna zmizela.

Co se stalo se žabí královnou, v co se proměnila? Odpověz celou větou.

5. Nakresli, jak vypadalo nebe v den bouře.

